

В результаті проведеного дослідження стає очевидним, що вирішення вищезгаданих проблем можливе тільки при розробці та впровадженні на законодавчому рівні, документів, що будуть регулювати застосування поліграфічних технологій на державному рівні. Крім цього виникає необхідність створення єдиного контролюючого органу, який візьме на себе функцію контролю за законністю та якістю застосування поліграфічних технологій.

Список використаних джерел:

1. Наказ Міністерства юстиції України від 8.10.1998 року № 53/5 «Про затвердження Інструкції про призначення та проведення судових експертиз та експертних досліджень та Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0705-98>.

2. Наказ Міністерства оборони України від 14.04.2015 року № 164 «Про затвердження Інструкції про порядок організації та проведення опитування персоналу з використанням поліграфа у Міністерстві оборони України та Збройних Силах України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0477-15>.

3. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 28.08.2001 року № 743 «Про проведення експерименту щодо використання комп'ютерних поліграфів у діяльності органів внутрішніх справ».

4. Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 28.07.2004 року № 842 «Про подальший розвиток служби психологічного забезпечення оперативно-службової діяльності органів внутрішніх справ України». [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1365-04>.

5. Інструкція щодо застосування комп'ютерних поліграфів у роботі з персоналом органів внутрішніх справ України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1373-04>.

6. Наказ служби безпеки України від 04.02.2016 № 45 «Про затвердження Інструкції про порядок проведення службових розслідувань та службових перевірок стосовно військовослужбовців Служби безпеки України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0328-16>

Мазур С.Є.

студентка,

*Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого*

СПЕЦІАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ОСІБ, ЯКІ ПРЕТЕНДУЮТЬ НА ЗАЙНЯТТЯ ПОСАДИ ПРОКУРОРА

Згідно з КУ прокуратура становить єдину систему, на яку покладаються наступні завдання: підтримання державного обвинувачення в суді; організацію і процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими і розшуковими діями органів правопорядку; представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що

визначені законом. Прокуратуру України очолює Генеральний прокурор України, який призначається на посаду та звільняється з посади за згодою Верховної Ради України Президентом України. Дострокове звільнення з посади Генерального прокурора здійснюється виключно у випадках і з підстав, визначених цією Конституцією та законом. Строк повноважень Генерального прокурора України – шість років [1].

Закон України «Про державну службу» регулює відносини, що виникають у зв'язку із вступом на державну службу, її проходженням та припиненням, визначає правовий статус державного службовця і в тому числі, щодо органів прокуратури. Згідно з ст. 20 цього закону, вимогами до осіб, які претендують на вступ на державну службу, є вимоги до їхньої професійної компетентності, які складаються із загальних та спеціальних вимог. Спеціальні вимоги до осіб, які претендують на зайняття посад державної служби категорій «Б» і «В», визначаються суб'єктом призначення з урахуванням вимог спеціальних законів, що регулюють діяльність відповідного державного органу, в порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби [2]. Таким чином Законодавець стосовно вимог до прокурорів, відсилає нас до ЗУ «Про прокуратуру», у ньому закріплені особливості організації та порядку діяльності органів прокуратури [3].

Кандидати на посаду прокурора повинні бути громадянами України, мати вищу юридичну освіту, володіти державною мовою, мати стаж роботи у галузі права не менше двох років, задовільний стан здоров'я, належні професійні та моральні якості [3]. У чинному законодавстві не передбачено критеріїв щодо встановлення відповідних якостей.

У більшості випадків при прийомі на роботу наявність професійних якостей підтверджується дипломом про вищу юридичну освіту та результатами кваліфікаційного іспиту. Вищою юридичною освітою є освіта, здобута в Україні (або на території колишнього СРСР до 1 грудня 1991 року) за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, а також вища юридична освіта за відповідним освітньо-кваліфікаційним рівнем, здобута в іноземних державах та визнана в Україні в установленому законом порядку; стажем роботи в галузі права є стаж роботи особи за спеціальністю після здобуття нею вищої юридичної освіти за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра [3].

Рівень відповідальності людей, наділених державно-владними повноваженнями є незрівнянно вищим і тому ми вправі вимагати того, щоб сучасні прокурори відповідали найвищим моральним вимогам. Адже, як наголошує В.Я. Тацій, людська свідомість є такою: «Якщо ти натрапив на поганого лікаря – то це поганий лікар, якщо ти зустрів поганого юриста – це значить, що поганою є держава». Коли кожен день стикаєшся з непростими моральними дилемами, від вирішення яких буде залежати доля людини, необхідні не тільки знання, але й воля, твердий характер, високі ідеали й шляхетні почуття. Моральні якості прокурора мають ґрунтуватись на підставі положень присяги, зокрема, неухильно додержуватися Конституції та законів України; сумлінно виконувати свої службові обов'язки сприяти утвердженню

верховенства права, законності та правопорядку; захищати права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства і держави; постійно вдосконалювати свою професійну майстерність, бути принциповим, чесно, сумлінно і неупереджено виконувати свої обов'язки, з гідністю нести високе звання прокурора.

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів організовує спеціальну перевірку кандидатів на посаду прокурора, які успішно склали кваліфікаційний іспит, згідно з ЗУ «Про засади запобігання і протидії корупції». У разі встановлення факту подання кандидатом на посаду прокурора неправдивих відомостей або підроблених документів Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів приймає рішення про відмову в зарахуванні кандидата до резерву на заміщення вакантних посад прокурорів. Громадські організації та фізичні особи можуть подавати до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів інформацію щодо добросовісності кандидатів на посаду прокурора протягом одного місяця з дня офіційного оприлюднення списку кандидатів, які успішно склали кваліфікаційний іспит. У разі одержання інформації, що може свідчити про недобросовісність кандидата на посаду прокурора, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія прокурорів розглядає її на своєму засіданні за участю такого кандидата. Кандидат на посаду прокурора має право ознайомитись з такою інформацією, надати відповідні пояснення, спростувати та заперечити її [3].

Нерідко трапляються випадки, коли прокурори порушують вимоги морально-етичних стандартів поведінки. Вирішення питання про притягнення їх до дисциплінарної відповідальності здійснюється Кваліфікаційно-дисциплінарною комісією прокурорів.

Також кандидат на посаду прокурора повинен мати задовільний стан здоров'я. Вбачається, що задовільний стан має місце при відсутності психічних розладів та фізичних вад, які перешкоджають виконанню посадових обов'язків. У ст. 30 Закону України «Про прокуратуру» зазначається, що для участі в доборі кандидатів на посаду прокурора необхідно подати також медичну довідку про стан здоров'я. Було би за доцільно доповнити зазначену норму вимогою про обов'язкове проходження медичного огляду [3].

Вимоги до посади прокурора визначені, але існують деякі прогалини щодо їх застосування. Тому вважаю за доцільне доповнити ці вимоги більш точними рекомендаціями.

Список використаних джерел:

1. Конституція України; Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР / Верховна Рада України [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
2. Про державну службу; Закон від 10.12.2015 № 889-VIII / Верховна Рада України [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/889-19>
3. Про прокуратуру; Закон від 14.10.2014 № 1697-VII / Верховна Рада України [Електронний ресурс] // Офіційний сайт Верховної Ради України – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>